

Purmerend, december 2025

Voorwoord

VOORBEREIDEN

Wanneer u dit leest is december al meer dan een week oud. Rondom ons zien en horen we niets anders dan dat we ons moeten voorbereiden op de

komende feestdagen. Alle winkels, maar ook de meesten van ons, maken zich druk over het einde van deze maand. Ook het aanbod van feestelijke bijeenkomsten is uitbundig. Of mensen nu wel iets of niets met de betekenis van Kerst hebben, ze maken plannen voor de 'feestdagen'. Misschien toch die kerstboom of laten we het dit jaar bij een kerststukje?

Nodigen we mensen uit, gaan we in op die uitnodiging of blijven we thuis en zorgen we ervoor dat het ons aan niets ontbreekt?

Wat het antwoord ook is, we zijn er mee bezig om de voorwaarden voor prettige dagen voor elkaar te krijgen.

Ieder jaar is bij elke organisatie weer de vraag: wat doen we met de decemberbijeenkomst van onze afdeling? Een koor uitnodigen, een verhaal (laten) vertellen met een hapje en een drankje? Of is dat bij alles wat er wordt aangeboden te veel? Vorig jaar kozen we er voor het eerst voor om dit niet te doen en daarvoor in de plaats begin januari iets heel anders te organiseren. Ook dit jaar hebben we als bestuur er voor gekozen om geen decemberbijeenkomst, maar wel een Nieuwjaarsmiddag te organiseren. Na alle drukte valt het stil. De kerstboom staat er nog wel,

maar die moet weg en dan die lange maand. Daarom hebben we na het succes van vorig jaar besloten om 6 januari weer een nieuwjaarsbijeenkomst te houden en in de laatste hele week van die maand een reguliere bijeenkomst. Daar leest u in de rubriek: 'Voor de agenda' meer over. En ja, dit bereiden we natuurlijk ook voor!

Voorbereiden op wat komt. In november werd ons vanuit de landelijke organisatie een bijeenkomst aangeboden in Zaandam. Samen met mijn man ben ik daarnaartoe gegaan. Een middag georganiseerd door allerlei organisaties die zich richten op de ouder wordende mens. Het thema daar was, op allerlei manieren verwoord, vooral: 'bereid je voor'. Krachtig ouder worden doe je door vandaag al over morgen te praten. Voorbereiden dus op de hobbels die zeer waarschijnlijk voor ons allemaal op de weg kunnen liggen. Wat weet je dan, en wat doe je dan? Het is goed om te weten bij welke organisaties in je woonplaats je terecht kunt als je voor onverwachte zaken komt te staan. Maar wat mij eigenlijk het meeste raakte was de vraag:

- Hoe ziet je sociale netwerk eruit?
- Wie kan je bellen als je onverwacht hulp nodig hebt?

Deze vragen zetten me aan het denken: Bij wie kunnen wij terecht? Onze kinderen wonen meer dan een uur rijden bij ons vandaan en onze vriendengroep is in de loop van de tijd uitgedund; overleden, verhuisd of niet meer zo mobiel. Lid zijn van onze afdeling is leuk voor vluchtige contacten. Je gaat er heen, praat met deze en gene en dat was het dan. Of biedt het ook mogelijkheden voor een vangnet? Daar moeten we als afdelingsbestuur het maar eens over hebben. Wel ben ik mij er van bewust dat dit iets moet zijn dat door meerdere mensen als vanzelf moet worden opgepakt. Wie bel je dan?

Een klein voorbeeld.

Wanneer je niet zelfstandig naar de Taborkerk kunt komen voor een bijeenkomst kan je bellen met iemand van het bestuur. Dat staat achter op de nieuwsbrief, maar een lijstje met chauffeurs hebben we niet meer.

De mensen die dit deden kunnen dat niet meer en vervangers voor hen zijn er (nog) niet.

Vraag is dan: hoe pak je dat aan. En als dat al lastig is voor een organisatie als de onze hoe lastig zal het dan wel niet zijn voor ieder van ons. Je voorbereiden op wat komt.

In ons land is, op het moment dat ik dit schrijf, nog geen zicht op een **nieuw kabinet**. Er wordt veel gepraat, maar het ziet er naar uit dat er voorlopig geen nieuwe regering is en dat terwijl de onrust in de wereld toeneemt. Hadden ze zich daar niet op kunnen voorbereiden? Alvast met elkaar in gesprek gaan met een open mind? Kennelijk werkt dat voor een land anders dan wij verwachten en anders dan wat er van ons verwacht wordt. Je

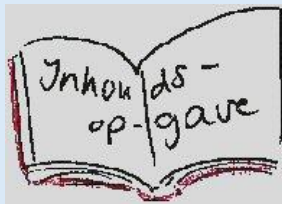
voorbereiden op dat wat komt compleet met een **noodpakket**. Snapt u het nog?

Van harte wensen wij u, ondanks alle sores in de wereld, een goed voorbereide decembermaand toe waarin verbondenheid de warmte mag zijn die u kunt ervaren.

Hanny Somers

Voorwoord

Over onze leden

blz 1

blz 4

Agenda - PCOB bijeenkomsten in de Tabor – Aanvang 14:00 uur

blz 5

Dinsdag	6 januari	Nieuwjaarsmiddag
Woensdag	28 januari	Thema: Politiek ...
Donderdag	28 februari	ALV + Presentatie Cono
Dinsdag	24 maart	Presentatie over ,,
Dinsdag	21 april	Lezing Martijn Pieters
Woensdag	27 mei	Lezing over

Berichten van de eigen afdeling

Verslag van presentatie over Marken

blz. 6

Verslag van presentatie Ouderen aan de Boemel

blz. 8

Diverse berichten

Column Jaap Veenstra Treurnis

blz 10

Over onze leden

Hanny en Jules Somers vierden hun 60-jarig huwelijksjubileum

Wij feliciteren hen heel hartelijk met deze bijzondere mijlpaal

Deze keer geen nieuws over nieuwe of vertrekkende leden.

Het bestuur

Kopij voor het volgende nummer **vóór 24 januari 2026
graag naar redactiepcobpurmerend@gmail.com**

*Als het goed is onze printer nu OK, maar voor de zekerheid en om de kosten te drukken is de **papieren versie** weer wat korter (minder foto's).*

Mededelingen uit het bestuur.

Voor de **agenda**:

Bijeenkomsten kleine zaal Taborkerk (14:00 uur)

- **Dinsdag 6 januari - Nieuwjaarsmiddag.**
Een ontspannen middag waarin
 - wij elkaar een goed 2026 wensen
 - er veel ruimte is voor ontmoeting en gesprek
 - wij met allerlei spellen samen een spelletje kunnen spelen.
- **Woensdag 28 januari - Thema: Politiek wat hebben we daar aan?**
In het kader van de komende gemeenteraadsverkiezingen gaan we in gesprek over de impact die gemaakte keuzes in de Gemeenteraad voor ons hebben.

Er was eerder een toezegging van de burgemeester. Helaas is zij toch verhinderd. Wij wachten nu af wie van het gemeentebestuur beschikbaar is

- **Donderdag 26 februari – Algemene ledenvergadering**
Naast wat er tijdens een ledenvergadering besproken moet worden na de pauze een presentatie van de heer **Henk Mul**

met als titel: **‘Cono, Kaasmakers in de Beemster.’**

- **Dinsdag 24 maart – ???**
Op dit moment is het nog niet helemaal zeker of het lukt, maar het is de bedoeling deze middag informatie te geven over veiligheid bij gebruik van de bankrekening en het herkennen van ‘babbeltrucs’.
- **Dinsdag 21 april – Lezing door de heer Martijn Pieters.**
Nadere informatie volgt later.
- **Woensdag 27 mei - Middag met een lezing of iets dergelijks.**
Daarover leest u later meer.

In juni, juli en augustus organiseren we twee keer een uitstapje en een gezamenlijk maaltijd. Daarover leest u zo snel mogelijk meer.

Hanny Somers

Verslag Presentatie over Marken

Op 23 september kwam Jannetje Uithuisje, geboren en getogen op Marken, vertellen over haar eiland met zijn historie en klederdracht.

Geschiedenis.

In 1164 slaat een grote stormvloed een stuk land weg waarna een eiland overblijft. Dat eiland wordt Marken genoemd, wat Grensland betekent. Rond 1232 werd Marken eigendom van monniken die er dijken om bouwden en zorgden voor een afwateringssysteem. Een eeuw later kwam Marken in handen van de graaf van Holland en werden de monniken verdreven. Dijken raakten in verval waardoor het zoute water een einde maakte aan landbouw en Markers hun inkomsten zochten in de visserij. Dat werd zo succesvol dat eind 1800 de haven van Marken fors verbreed werd.

Klederdracht.

Aan de manier van kleden kan men specifieke betekenissen aflezen: rouw in verschillende gradaties, trouw, Pasen, Pinksteren, Hemelvaart, avondmaal en koninginndag met verschillen in zomer en winter.

Het jaar werd verdeeld in periodes: Hemelvaart - nov / nov – jan / jan – Palmzondag /

Palmzondag – Hemelvaart.

Jannetje liet ons veel foto's zien van de verschillende drachten.

Op een van de foto's zagen we een van onze gemeenteleden Hein Zeeman als Markense baby in klederdracht.

IJsbruiloft.

Omdat er in de winter vaak niet gevaren kon worden vanwege de vorst werd er een feest georganiseerd. Een IJsbruiloft is een nagespeelde bruiloft op het ijs met verschillende bruidsparen die zogenaamd in de echt worden verbonden.

Na het officiële gedeelte krijgen alle bruiloftsgasten een plak cake met een schep uit een kom boerenjongens en vieren zij feest en dansen. Van dit evenement liet Jannetje ons een leuk filmpje zien van de laatste ijsbruiloft die gehouden werd in 2023.

Jannetje had poppen in klederdracht meegenomen en wat kledingstukken om te bekijken.

Het was een interessante en informatieve middag.

Els Verberne

Verslag 22 oktober – Ouderen aan de Boemel

Wij kwamen weer bijeen voor een gezellige bijeenkomst. Helaas werkten de weergoden niet echt mee. Heerlijk stormachtig herfstweer voorspeld. Gelukkig waren er velen die ondanks dat waren komen opdaven en zij hoefden hier zeker geen spijt van te hebben. **Cor Greuter** nam ons mee in een bijzondere beleving van het openbaar vervoer in Purmerend en omstreken in het verleden. Als extra verrassing begon het met een terugblik van het uitje met de oude tram in Amsterdam.

Toen terug naar het verleden waarbij het voor mij elk geval duidelijk werd dat het **Boemeltje van Purmerend** geen trein maar toch echt een tram was. Misschien op het verkeerde been gezet door het locomotiefje dat vele jaren bij station Overwhere stond. Dat was plotseling verdwenen, maar goed

om te horen dat de Katwijkse stoomtramvereniging zich hierover ontfermd heeft en het helemaal heeft gerenoveerd. Gelukkig hebben wij hier kort geleden bij Purmerend onder stoom nog van kunnen genieten

Start was het boemeltjeslied gezongen door Ellen Schuurmans en Jan de Koning in een bijzonder sfeervol filmpje. Wij kregen een overdaad aan informatie volgens mij een boekje waardig en teveel om hier te verwerken. Belangrijk om te weten dat het begon in 1930 met "lijn 25". Ook werd duidelijk uitgelegd wat precies een smalspoor is en dat dit noodzakelijk was voor de smalle straatjes van de toenmalige bouw. De tram waaierte uit naar Beemster, Monnickendam en zelfs richting Alkmaar.

Leuk, het verschil tussen toen en nu.

Wel apart was dat de tram niet in Alkmaar maar ervoor moest stoppen. Ook toen al concurrentie, wij nemen aan dat er een stop was aan de grens. In 1956 kwam het definitieve einde van de tram in Waterland en zo kunnen wij nu “genieten” van ons fijnmazige busnet, zoals Oud wethouder Dineke Harmsen het aangaf. Helaas reageerde de NS hierop door de treinen niet meer naar Amsterdam centraal te laten gaan.

Kortom, een bijzonder boeiende middag met een overdaad aan informatie die ik in dit verslag echt niet kan verwerken.

Voor iedereen de tip: als Cor nog eens de kans krijgt zijn verhaal te houden pak dan je kans. Verder bestaat er ook nog zoiets als Historisch Purmerend

Ik ging in elk geval met een bijzonder gevoel huiswaarts. Nogmaals een grote pluim aan Cor voor alle energie die hij hierin stak.

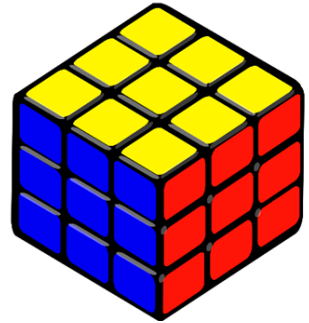
Nogmaals dank

Heleen Kokkeel-Langelaan

Noot van de reactie: in de digitale versie van de nieuwsbrief vindt u alle informatie die Heleen niet in haar verslag kon opnemen (en nog véééél meer) via de volgende link [Boemeltje van Purmerend](#)

Treurnis

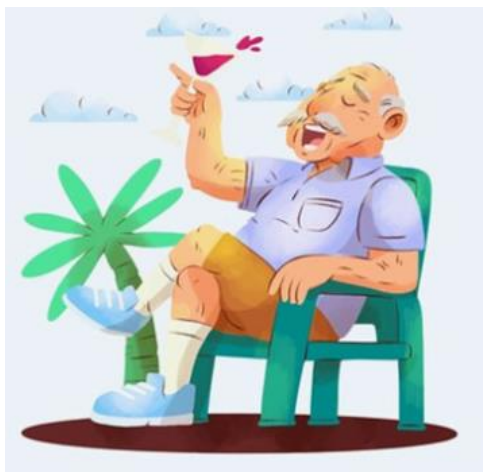
Het leven heeft zo zijn uitdagingen, grote en kleine. Alles wat nog moet worden gedaan is een **uitdaging**. Alles wat nog kan worden gedaan is een uitdaging. Alles waar een mens mee wordt geconfronteerd is een uitdaging. Elk probleem is een uitdaging. Een bokswedstrijd kent soms een titelverdediger en een uitdager. Maar als iets onoverkomelijk is, is er dan nog wel een uitdaging?

Het kan een **uitdaging** zijn om een **berg** te **beklimmen**. Maar voor wie? En waarom? “Omdat die berg er is” zal een alpinist zeggen. Anderen zullen de berg mooi vinden, of een sta in de weg, maar er in ieder geval geen uitdaging in zien. Als een uitdaging kan worden aangegaan rijst automatisch de vraag of het zinvol is om dat te doen. Je kunt er iets mee bewijzen, soms mee verder komen, maar er ook tijd en energie aan verdoen. Of erger, de risée worden van je omgeving. Dat uiteraard in het geval de uitdaging niet kon worden overwonnen. Dan had je haar beter niet aan kunnen gaan, om gezichtsverlies te voorkomen. En wat als wij de uitdaging allemaal kunnen aangaan, doch er slechts één is die wint? Wie heeft dan gewonnen? Hij of zij die de eerste was, of iedereen die meedeed? Zelfoverwinning is ook een overwinning, toch?

Dit zijn wat bespiegelingen die bij mij opkwamen na een droevige gebeurtenis in Spanje.

De trouwe lezer weet dat ik mij aan het voorbereiden ben op een nieuw bestaan daar, als pensionado. Ik heb nog even voor het zover is, maar er moet nog wel wat worden gedaan voor ik met een gerust hart kan vertrekken.

Medio oktober zijn mijn vrouw en ik, en mijn zoon en zijn echtgenote en hun twee kinderen, en ons oudste kleinkind naar ons huis in **Villalonga** gegaan. Dat is bij Gandia, niet ver van de Middellandse Zee kust. Ik vermeld het maar, want er is ook een plaats met die naam bij Barcelona, maar die is natuurlijk lang zo mooi niet.

Mijn kleinzoon had herfstvakantie en ik kon hem met zijn verblijf in Spanje een prachtige ervaring meegeven. Samen met hem ben ik ook weer teruggereisd naar Nederland. Ik weet zeker dat hij zijn leven lang prachtige herinneringen heeft aan deze vakantie. Zwemmen in zee, eind oktober. Lopen bij ons huis in het pikkedonker met een zaklantaarn, want lantaarnpalen zijn daar niet. Genieten van een sprankelende sterrenhemel. Grote eekhoorns zien in de tuin. Adders zien kronkelen in de tuin en over de weg. Een vos zien oversteken pal voor ons huis. Gekko's zien in en om het huis en er dankbaar voor zijn dat die zoveel muskieten eten. Het was onvergetelijk.

Maar er moest ook worden gewerkt. En dat is de reden dat mijn vrouw – Rachel heet zij – langer blijft dan ik. Ik moet namelijk gewoon weer naar kantoor. Rachel heeft de vrijheid om zelf te bepalen

wat zij doet. Niet dat zij genoodzaakt was om ter plaatse zelf hard aan de slag te gaan, maar er waren genoeg zaken om toezicht op te houden. De elektriciens die nog wat stopcontacten zouden aanleggen en die de toegangspoort naar ons huis zouden elektrificeren hadden laten weten het overeengekomen werk niet te kunnen afmaken. Dus moesten er afspraken worden gemaakt met anderen. Aannemer Juan zal het meeste doen. Hij, of eigenlijk zijn Oekraïense deserteurs, werkt (werken) goed, maar ook tergend langzaam. Ik begin te vermoeden dat dit vooral komt doordat ik ze per uur betaal. De tuinman betaal ik ook per uur, en hij is nog langzamer. Dat gaat ongeveer zo: Maaimachine uit de schuur pakken, naar de tuin lopen, heen en weer lopen om te bepalen welk stuk het meest dringend moet worden gemaaid, maaien gedurende één minuut, stoppen met maaien, maaimachine bekijken en bedenken dat er een nieuwe draad moet worden geplaatst, nieuwe draad plaatsen, uitrusten van het plaatsen van nieuwe draad, sigaretje opsteken, opnieuw kijken welk stuk nu het meest urgent moet worden bewerkt, maaimachine aanzetten, maaien, en de hele cyclus herhaalt zich.

Rachel en mijn zoon Wopke wisten niet wat ze zagen, maar het is hier normaal. Wen er maar aan. Dat doen wij dan ook. Ergernis leidt tot niets.

Dat voor wat betreft het reguliere onderhoud. Er is echter ook groot tuinonderhoud nodig. Daar valt het kappen van bomen onder. Vanuit het braakliggende perceel naast ons is een boom in onze tuin gevallen, staat een tweede boom op omvallen, en is een derde boom reeds gevallen, op de muur die aan de straatkant ons perceel scheidt van dat van de burens. Die boom is dood. De eigenaresse van die boom wist dat niet, want toen ik mijn advocaat contact met haar liet opnemen, voornamelijk om haar ter verantwoording te roepen over niet nagekomen toezeggingen, liet zij weten dat haar houtkappers de boom niet hadden omgezaagd uit respect voor 100 jaar oude natuur.

Nu moet u weten dat ik een groot natuurliefhebber ben. Ik ben lid van Natuurmonumenten en het WereldNatuurFonds. Maar dat is nog geen reden om te accepteren dat twintig meter hoge, duizenden kilo's zware bomen op mijn huis kunnen vallen. Bovendien zijn die bomen van haar niet zo oud. Mijn buurman aan de andere kant vertelde dat er zestien jaar geleden helemaal geen bomen stonden en dat het ook nog eens om een invasieve soort gaat.

Ik schreef mijn advocaat dat ik denk dat mevrouw de ernst van de situatie onderschat. De advocaat gaf dat door en de man van de eigenaresse – let op, ik schrijf niet 'lijfeigene' – kwam persoonlijk de zaak in ogenschouw nemen. En toen opeens was zij poeslief en zegde zij toe alle bomen aan haar kant die gevaar voor mij opleveren zo snel mogelijk te zullen kappen. Dat is fijn. Uiteraard heb ik haar bij voorbaat hartelijk bedankt.

Ik had ook wat bomen te kappen op mijn eigen terrein en daarvoor had ik een afspraak gemaakt met de oude Ramon en zijn jonge assistent David. Op een vrijdag zouden ze komen, met een hoogwerker – de bomen moeten in delen worden geveld – en met een vrachtwagen om de stammen te vervoeren. Ramon spreekt geen Engels. Het contact verliep met David. David was langsgesproken met zijn vrouw en hun driejarig zoontje. Als bonus voor het overeengekomen werk zou ik twee Griekse Landschildpadden krijgen. Met veel tegenzin heb ik dat aanbod moeten afslaan omdat ik er niet in slaagde om verzorging te regelen in tijden van absentie. Donderdagavond om 20:00 uur kreeg ik bericht van de buurman; David had zelfmoord gepleegd.

Woorden schieten tekort om mijn verdriet te beschrijven. Ik kende David. Oppervlakkig, maar genoeg om hem aardig en serieus te vinden. Ik had zijn vrouw ontmoet en hun zoontje. En dan dit. Dan is die zakelijke afspraak niet meer belangrijk. Wat doet het ertoe dat het omzagen van bomen niet doorgaat als zo een drama zich voltrekt? Welke uitdaging zag David voor zich? Welke uitdaging was onoverkomelijk voor hem? Ik blijf zitten met vragen, en ik ben nog maar een buitenstaander. Hoe moet dit zijn voor mensen in zijn directe omgeving? Verschrikkelijk, dat in ieder geval. Laten u en ik alert zijn op signalen dat het niet goed gaat met iemand.

Laten wij zwaarmoedigheid van anderen niet weglachen. Laten wij openstaan voor het gesprek, of dit gesprek pro-actief aanbieden als wij zien dat het niet goed gaat met iemand. Zal het helpen? Ik weet het niet. Maar het helpt zeker niet als wij niets doen.

Jaap Veenstra

Voorzitter:

Mw. J.W. Somers tel. 425743

E-mail: hanny.somers@kpnplanet.nl

Secretaris:

J.M. Veenstra tel. 06 24200735

Klipfontein 61, 1448 RD Purmerend

E-mail: pcobpurmerend@gmail.com

Penningmeester:

M.J. Brak tel. 414600

E-mail: rienbrak@gmail.com

IBANnummer: NL96 INGB 0000176287

t.n.v. ANBO-PCOB afd. Purmerend

Ledenadministratie en Bezoekcommissie

J.R.M. Schouren tel. 642860

E-mail: j.schouren@upcmail.nl

Algemene zaken:

C. Donkervoort tel. 06 23892478

E-mail: donkervoortc@hetnet.nl

Uitstapjes en bijeenkomsten

Mw. M.E. Daems tel. 06 20094809

E-mail: marion.daems@outlook.com

Autodienst naar en van Taborkerk

Mw. M.E. Daems tel. 06 20094809

**Vrijwillige Ouderen Adviseur
en Belastingadviseur**

E. Bouman tel. 06 54 746 000

E-mail: bertbouman@kpnmail.nl

Redactie Nieuwsbrief en PR

Mw. H. Steffhaan tel. 674879

G.J. den Otter tel. 460254

E-mail: redactiepcobpurmerend@gmail.com

Drukken nieuwsbrief

Mw. W. Molevelt tel. 428225

E-mail: w.molevelt6@kpnplanet.nl

Distributie Magazine en Nieuwsbrief

M.G. Meijerink tel. 428817

Website:

C. Donkervoort tel. 06 23892478

www.pcob.nl/afdelingen/purmerend

PCOB**Gemeenschappelijk actief**

De PCOB komt op voor alle senioren in Nederland. Vanuit het christelijk-sociaal gedachtegoed laten we ons eigen geluid horen. Dynamisch, betrokken, professioneel en christelijk geïnspireerd; het zijn de kenmerken van de PCOB. Ons doel? Een maatschappij waarin iedereen met zijn of haar mogelijkheden kan meedoen. De vereniging PCOB wil bijdragen aan een stevige positie van senioren in de samenleving. Leden, zelf ouderen, zetten zich hier actief voor in. Lees meer op www.pcob.nl